

Archanaia 13/11 97.

Hjær Gryeg!

Før har desværre ikke künnet
skrive noget for en arrange-
ment af musikfesten sine-
felthens af den grund, at jeg
intet hørte fra Bergen. Børgh
har ventet og er nok frubudet
syg; så telegraferede jeg for
14 dage siden og bad om besked
og fuldbragt til at træffe
de nødvendige forberedelser,
hvorpå endtro jeg først igjort et
brev om fra h. f. Gryeg, og alle
indholdt også væsentlig antel,
end hvad jeg havde ønsket. Tuvind-
delst har jeg ventet hos generalen,

Kommisjonsberetning, for at borte, om samvittige de vordende-
missioner, som vi havde brugt for, kunde vi for de tyve
i første rige af Luthi. Den kunde ikke vi skulde give
de tilberede, men den kunde ikke, at de skulde være
mygt de kunde, da den ikke vilde det så lidelig som var.
Der kunde den definitionen som med det første. For
Klubbens indkommerne de de ind i nogen grænse til
trykt, da det første i forrige, den missionen
de at lignende give, hvad de vil, og sendt de ind
hånden den skinnede efter, den vil ikke være
lyst vi styre. Samt de alder vi det som den
Berger, de vi kan — 3 for den tid om ad vi de
delegeret — de de de vordende egnen. Vi var
tyve for, i det første havde vi trykt; men vi
de ikke, første de Amsterdams, de de den, det vilde

ikke langt mindre opstyre held
at tage udenlandske end at gå
til Kjøbenhavn. Mine personlige
mening & ogsaa den, at Danske
ikke vilde undlade at benytte
sig af et slikt overstog, de er jo
ikke altid så takkelige ligesom
os, og det under sig den ikke. Jeg
troer nu heller ikke, at Souborn
nu har så let for at realisere
den plan. Du giver angående
Souborn en berøbering i dit
første brev, som jeg må være på.
Du siger, "uden ham vil vi ikke".
Deri er jeg aldeles uenig, for det
første principielt, da jeg mener,
en minisitetisk ikke bør være i den
grad afhængig af en enkelt, de
mest i det specielle tilfælde,
da J. jo er temmelig interesser-
lig. Forresten er jeg vis på, han
bliver med. Som sagt, når jeg
først får cirkulant igennem her,
troer jeg det skal gå ganske glat.

del gjorde mig stor ondt, at
du har været sygt; forhøventlig
vil disse linies finde dig i bedste
velgørende-oggen. Jeg begynder
virkelig at helde lidt til doctorens
anskuelse; du kunde skåne dig
lidt mere. Men det er jo altid
lettet at slette og give gode råd.

Af koncerterne har jo til dato
virkelig hørt glæde; orkestret
har arbejdet med stor lysh, og
koncerterne er bedre beset, end
du har været på lang. — Det
har tegnet en stor kæmhed, synes
jo. Men siden var ikke uden en
vis charme — ja det er „Følgeridd“
jo tale om —, men stort almin-
delig og heller ikke særlig godt end
sige åndfuldt gjort. Man vil ikke
på lang tid kunne præsentere sig
hos som komponist; efter min
mening fortjener han det også.

Jeg farvel for den gang og god
betring fremdeles. Med en høf-
telig hilsen til dig og din hustru
din

Jens Madsen